

Och livet kom
emot mig...

En samling dikter
och noveller

Eva-Lena Bard

Barn

Tidigt en morgon

Tidigt en morgon.
Hon gnuggar sina ögon
speglar sig i hallen
i mammas morgonrock.
Flyter nerför trappan,
ser ut genom fönstret,
åker på ledstången
tills det tar stopp.

Porten är stor.
En jättelik dörr
med handtaget högt
för högt för en tös.
Ut i det fria
hon ser sig omkring.
En svala som flyger,
den sveper förbi.

Daggen i gräset.
Hon går över gatan.
Hon släpar morgonrocken
tills den blir våt.
Går in i en trädgård.
Hon springer i vinden.
Morgonrocken fladdrar
som ett segel på en båt.

Hon springer i gräset
med bara fötter.
Hon ropar och skrattar
ikapp med en fjärl.
Så är hon borta.
Försvunnen från tiden.
Hon letar i minnet
bara ekot finns kvar.

En man står och tittar.
Var hon en solkatt
ett blänk i vattnet
eller minnet från
en gång?

Mitt lilla barn

Du ligger och sover, du andas tungt.
Du älskade lilla barn.
Din sömn är så stilla, ditt ansikte lugnt,
Så säker på mor och på far.

I din sömn, där vilar världen,
med dess gömslen och hemligheter.
Att upptäckas nästa dag
och förvandlas till självklarheter.

Tiden stannar ett ögonblick,
med ett sovande barn i famnen.
Så enkelt det verkar, så lätt och så sant.
Jag smeker ditt huvud med handen.

På tröskeln

Du står på tröskeln med väskan i handen
och vänder ryggen emot mig.
Vart tog barndomen vägen och tid för varann?
Nu är uppbrottets timma kommen.
Vad var det vi glömde att säga varandra?
Den tysta känslan som saknar ord.
Jag vill dig så väl, men det vet du redan
och saknar dig redan innan du går.

Jag har sett dig som barn så länge,
men mitt uppdrag är utfört nu.
Är man någonsin mogen att släppa ett barn
som vuxit ur sina skor?
Jag lägger handen på din arm
för att känna värmen ifrån dig.
Jag vet att det kommer att dröja,
tills jag känner din doft igen.

Alla lösa ändar i livets väv
får du samla och knyta själv.
Håll sinnena öppna och lev,
det finns mycket att finna därute.
Så älskade barn när du går,
på höga klackar som vinglar ibland.
Hindra rädsla att ta dina tankar.
Det krävs mod, mycket mod att gå.

*Hej, kära vän som blivit stor.
Fick du med dig vantarna båda?
Det är kallt därute, ikväll blir det snö.
Jag hör dina klackar mot gatan.*